

Marina Stojanović

(JU Gimnazija "Jovan Dučić" Doboj, IV-4
stojanovicm64@gmail.com)

TVRĐAVA

Ne dirajte mi tvrđavu od bola
Sagradih je tek do pola
Lomne mi noge, leđa gola
Rekoh vam...
Moja tvrđava je do pola

Započeh je zbog idola
U njoj imam par simbola
Ukradenih skica sa stola
Rekoh Vam...
Moja tvrđava je do pola

Rušite nešto što nije vaše
Pijete kafu iz mojih nadanja čaše
Koji zlotvori vas uporno slaše
Moje
sada postade naše

Ove ruke posljednju snagu daše
Utopija moja prestade da maše
Moga više nema
Sve postade vaše
A nestade i one kafe iz čaše
Ostade postotak tužnog mola
Uzalud vam rekoh....
Sruši se i ono "do pola"

DALJINE

A kažes mi posveti mi nešto milo moje
A ja ćutim
Posveti mi boje, misli, more
Tvoje na licu bore
A ja ćutim

A znaš šta je najgore?
Sjedimo jedno pored drugog nas dvoje
Nisu to daljine što se kilometrima broje
Zato je teško i pisati o tebi milo moje

Pitaš me da li se o tebi stihovi broje
A ja ćutim
Ne volim ni kada je previše daleko more
Ni kada dugo sviću zore
Planine, brda i gore
Te daljine brzo me umore

A ti
Ti voliš to daleko more
Voliš duge noći, kasne zore
I želiš da o tebi moji stihovi govore
Zato sada ćutim i pišem o daljinama
O tebi
A što i ne bih?
Jer samo one tvoje ime zbore
Malo planina
Malo gora
I onda dugo
more.

MJESEC I SUNCE

Ne diraj me žuta Sunca sjeno
Sunce neko drugo traži
Nekom drugom se okreni,
Ne pripadaš više meni.

Ostavljam te.
Svoje svjetlo gasim
Nestajem.
Polako čeznem.

Ostavljam te
U tami.
A ti se Mjesecu nakloni
Na njega se osloni

Ne čekaj me!
Jutro me tebi donijeti neće
Upali sebi vječne svijeće
Možda one gorjeti htjeće.

GODOVI STAROSTI

Htjela sam te srećom obasuti
Ali čovjek ni ne sluti
Da su i slatki plodovi nekad ljuti.
Srce jedva ćuti
Al' ko i da ga krivi,
Dok smo živi,
Dani će nam biti sivi.

A ne,
Nismo krivi
Krivicu neka nose
Godovi starosti naše
Da li se i oni nas,
Koliko i mi njih,
Plaše?

Moj pijesak još nije
Popunio dno flaše
A tvoj se iz nje preljevaše.

A ne,
Nismo krivi
Krivicu neka snose
Godovi starosti naše
Možda se i oni,
Koliko i mi njih,
Plaše.

VATRA I VODA

Reci mi tajnu toliko duboku
Da se preliva kao rijeka
Da utonem u tvoju vodu
Osjetim buktinju,
Slobodu.

Ne daj da mi misli od tebe odu
Otkupljujem vatru za vodu,
Možda moji plameni na tvoje prodru
I izgorimo zajedno nas dvoje
Tvoje mi iskre dobro stoje.